

GONIEC

KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. - P. K. O. Nr. 151.100.

2000 M

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie **M. 33.000**, z odnosz. do domu **M. 35.000**. Zamiejsc. **M. 35.000**. Zagranicą **Mk 60.000**

Nr. 202. — Rok VI. Kraków, piątek 24 sierpnia 1923 r.

Red. naczelny ANTONI KRZYWY

Obecna i przyszła waluta.

Zawrotna dewaluacja naszej marki zmusza nas do spóźnionych niestety dociekań przyczyn i źródeł tego spadku.

„Rzeczpospolita“ z 21 bm. w artykule „Nasz błąd walutowy“ wykazuje dwie główne przyczyny, z których pierwszą jest fatalna deklaracja umieszczona na polskiej marce (gdzieś, kiedyś, coś, co Sejm uchwalił) bez określenia paritetu w złocie i terminu płatności, drugą zaś jest błąd, popełniony w r. 1920, kiedy to przyjęto tę — a priori bez ścisłych znamion obliwu emitowaną markę jako obiegową w miejsce marki niemieckiej, rubla i korony austriackiej.

Zupełnie słusznie, choć przyczyn jest więcej. Wystarczy jednak wziąć tylko te dwie przyczyny pod rozwagę, by z nich wyciągać dalsze, następstwa.

Przedewszystkiem obliw taki jak nasza marka, tj. bez zasadniczych znamion, musiał siłą rzeczy budzić nieufność własnych obywateli, którzy za zbyt dobrą realnie nie otrzymują obliwu wartości określonej — a cóż dopiero mówić o zagranicy.

Następnie zamiennik taki o wątpliwej wartości i nieokreślonym terminie płatności wykłuzza jakąkolwiek kalkulację kupiecką, daje natomiast spekulantom szerokie pole do wycisku mas, do lichwy dewizowej i towarowej, do prostych oszustw. A gdy się zważy, że u nas cały prawie handel en gros i lwią część przemysłu spoczywa w „solidnej ręce“ naszej miłej „mniejszości narodowej“, która stoi w ścisłym stosunku politycznym i handlowym z finansjerą świata, rekrutująca się z tej właśnie „mniejszości“ a stanowiąca owe potężne, a tak nam wrogie mocarstwo anonimowe, to — sądzę — łatwo wyprowadzimy sobie z pierwszych głównych przyczyn, dalsze przyczyny i następstwa naszej oplakanej i tak groźnej koniunktury ekonomicznej.

Ustalenie kursu marki polskiej jest głównym celem obecnego rządu, jest celem obecnej większości polskiej, jest gorącym pragnieniem wszystkich dobrze (tj. po polsku) myślących obywateli, jest też jedynym środkiem ratunku.

Do równowagi budżetu jako jedyne go sposobu powstrzymania zawrotnej inflacji, powodującej ciągły spadek marki zdąża teraz obecny rząd, my zaś musimy wszyscy ponieść jak najdalej idące ofiary, ażeby jak najprędzej zapełniła się kasa skarbu Państwa.

Zamiast tego hamletowskiego szamotania się „być albo niebyć“ musimy sobie po męsku powiedzieć — „być, i będziemy“.

Kto w tym wysiłku nie bierze pozytywnego udziału, nie jest prawym obywatelem, kto zaś w tem ciężkim zadaniu krzykiem i buntowniczym działaniem przeszkadza obecnemu rządowi, ten jest wrogiem Polski i zdrajcą, bez względu na to kto nim jest.

Cel ten rząd obecny przy poparciu polskiej sejmowej większości i wysiłku polskiego narodu osiągnie niewątpliwie i w niedalekiej już przyszłości. Są wszelkie dane, że jest to już kwestją tylko kilku tygodni.

Nie ludźmy się jednak, że z osiągnięciem tego tylko celu kończy się to całe zło, które od początku smartwychwstania Polski nas gnębi.

Ustalenie kursu marki polskiej, będzie dopiero wstępem i pierwszym krokiem do naprawy gospodarki państwa. Normalne warunki, z nimi początek dobrobytu dać może dopie-

ro silna waluta — i to w znaczeniu przedwojennem silna — taka zaś waluta musi być oparta na odpowiednim pokryciu w złocie. Musimy więc zdobywać złoto na podkład.

Wszystkie inne sposoby, to są i będą tylko półśrodki, które dać mogą tylko półskutki w efekcie.

Ile zaś tego złota będziemy potrzebować, dziś nawet trudno dokładnie oznaczyć, gdyż to znów zależne jest od ogólnej koniunktury międzynarodowej.

Dziś z wyjątkiem Stanów Zjednocz. i W. Brytanji ewent. Holandji i Szwajcarii inne państwa posiadają złota bardzo niewiele, albo — jak np. Polska, prawie nic, dlatego też obecne waluty tych państw mają kurs odpowiadający mniej więcej ich zapasowi złota, a tylko te pierw. wymienione cztery państwa mają walutę o sile pełnej, przedwojennej.

Takiej silnej waluty musiałaby Polska emitować według mego zdania przynajmniej dwa miljardy — jak na obecną wewnętrzną i zewnętrzną koniunkturę. (Austro-Węgry przedwojenne emitowały około półtora miljarda).

Dwa miljardy, równe mniej więcej 400 milionom dolarów musiałaby mieć pokrycie 30—50% w złocie, lub przynajmniej w silnej walucie (S lub L) — a więc: 50% = 200 S = około 35 wagonów złota, albowiem: deklaracja mienicy austriackiej (biorę na wzór Austriji) opiewała:

Z 1 kg. złota o 9/10 próby wybija się K. 3.280. K. 1.148.000.000, czyli że 1 kg. = K. 3.280 × 10.000 (kg. 1 wagon) = K. 32.800.000 × 35 = (króciej do K. 3.280 dopisz 0000 × 35) złota nie czystego, lecz 9/10 próby.

SYN: Tego roku tatusiu będę potrzebował do szkoły 30 książek, 60 podręczników i 120 zeszytów, to razem będzie...
OJCIEC: Mój pogrzeb synu.

Tyle, może nieco mniej musimy zdobyć, by mieć Polskę silną i w niej dobrobyt i normalne warunki.

A zdobyć to zdołamy nie krzykiem, nie buntowniczą agitacją i destrukcją, ale skupioną pracą wszystkich, pracą zesnodkowującą się w naprawie skarbu, utrzymaniu ładu i praworządności, pracą nad wydobyciem olbrzymich skarbów naszej ziemi, by za nie drogą eksportu otrzymać złoto.
B. T.

Kosztowna sprawa zbyttno się przeciąga.

Rząd polski odwołał swych przedstawicieli z Komisji delimitacyjnej dla granicy czesko-polskiej.

(Telefonem od własnego korespondenta).

Warszawa. Skutkiem ostatniej decyzji Rady Ambasadorów, sprawa Jaworzyny została, jak wiadomo, oddana do zbadania Radzie Ligi Narodów ewent. po orzeczeniu Najwyższego międzynarodowego Trybunału sprawiedl. w Hadze. Wobec nieuniknionej zwłoki, jaką ta procedura musi spowodować w załatwieniu sprawy, Rząd pol-

ski widział się zmuszonym odwołać z dniem 1. września swych trzech przedstawicieli z międzynarodowej Komisji delimitacyjnej dla granicy czesko-polskiej i zaprzestać ponosić kosztą tej komisji.

O powyższej decyzji poselstwo polskie w Paryżu zawiadomiło 18 bm. Konferencję Ambasadorów.

Na dwie raty będą brać pensję funkcyonariusze państwowi.

Warszawa. (Telefonem od własnego kor.). Place urzędników i funkcyonariuszy państwowych wypłacane będą począwszy od 1-go września br. dwa razy w miesiącu, a mianowicie 30-go lub 31-go pierwsza część, druga zaś po 15-ym. W pierwszym terminie otrzymywają

będą urzędnicy i funkcyonariusze państw. zasadniczą pensję, obliczoną wraz ze wszystkimi poprzednimi dodatkami, w drugim terminie zaś dodatek drożyzniany, obliczony na zasadzie uchwał Komisji statystycznej z 2-go i 16-go dnia w miesiącu.

Niech wiewlewa, co za nią płaci prawica.

Rząd przystępuje do uregulowania naszych długów zagranicznych.

Warszawa. (Telefonem od własnego kor.).

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem spraw zagr. przystępuje do uprządkowania polskich długów zagranicznych. W najbliższym czasie mają się rozpocząć per-

traktacje z zainteresowanymi państwami w sprawie prolongowania, zredukowania i ustalenia planu spłat naszych długów zagranicznych.

Powrót Ministra spraw zagr.

Telefonem od własnego korespondenta.
Warszawa.

P. Minister spraw zagr. Marjan Seyda powrócił wczoraj z krótkiego ulopu i objął urzędowanie.

Przyjazd przedstawicieli Polski do Warszawy.

Warszawa. (PAT).

W najbliższych dniach przybywają do Warszawy poseł polski w Paryżu pan Maurycy Zamojski i poseł polski w Moskwie pan Roman Knol.

Zmiany w Ministerstwie spraw zagranicznych.

Warszawa. (PAT).

Kierownictwo Oddziału amerykańskiego w Ministerstwie spraw zagranicznych powierzono panu Kwapiszewskiemu z otoczenia Paderewskiego, byłego radcy poselstwa polskiego w Waszyngtonie. Natomiast pan Leon Goldstand przeniesiony został do wydziału ekonomicznego Ministerjum.

Nowi podsekretarze stanu.

Warszawa. (PAT).

Zamierzone jest stworzenie w Ministerstwie spraw zagranicznych obok istniejącego podsekretariatu stanu zajętego przez p. Strassburgera jeszcze dwóch nowych podsekretariatów stanu. Jeden z nich przeznaczony jest dla pana Lasockiego posła w Wiedniu, drugi ma objąć senator Joachim Bartoszewicz.

Sensacyjny proces waluciarza.

Warszawa. (PAT).

Pisma donoszą: Przed kilku dniami zakończono całkowicie śledztwo w sprawie waluciarza Stüickgolda i jego współników. Sędzia śledczy Luksemburg przesłał już akta do prokuratury. Proces wyznaczony będzie zapewne na koniec miesiąca. Rodzina Stüickgolda proponowała kilka miliardów kaucji, której sąd nie przyjął.

88 miliardów marek niem. skonfiskowali Francuzi.

Düsseldorf. (PAT).

Z polecenia władz francuskich skonfiskowano tu wczoraj 35 miliardów marek niemieckich zaś w miejscowości Engerdams pod Bochum dalszych 45 miliardów.

Zapowiedź upadku gabinetu greckiego.

Ateny. (PAT).

Strajk generalny w całej Grecji rozszerza się mimo zarządzeń rządu. Zachodzi możliwość upadku gabinetu.

W strasznym ogniu ginie 55 strażaków.

Nowy York. (PAT).

Skutkiem zawalenia się wielkiego domu w Brooklinie, wybuchł pożar, 55 strażaków zostało zasypanych.

Anglja rozbraja swe okręty

Londyn. (PAT).

Zgodnie z punktem traktatu waszyngtońskiego co do ograniczenia zbrojeń morskich, rząd angielski wydał polecenie podjęcia rozbiorzenia krążownika „Australja“. Wczoraj nadeszła tu wiadomość, że rząd Stanów Zjednoczonych wydał polecenie rozbiorzenia 28 okrętów wojennych.

Chorwaci zrywają z Belgradem.

Belgrad. (PAT).

Donoszą z Zagrzebia: posłowie chorwaccy należący do republikańskiej partji chłopskiej postarowali z powodu bezskuteczności dotychczasowych prób porozumienia zerwać wszystkie stosunki z Belgradem i upoważnić Radieca, aby przedsięwziął zagranicą akcję dyplomatyczną celem urzeczywistnienia na drodze pokojowej żądań separatystycznych.

Nasi akademicy górniczy na płatnej praktyce w belgijskich kopalniach węgla

(Telefonem od własnego korespondenta).

Warszawa.

Na prośbę Krakowskiej Akademii górniczej, popartą przez poselstwo polskie w Brukseli, belgijskie Towarzystwo kopalń węgla zgodziło się na udzielenie płatnej praktyki w belgijskich kopalniach węgla dla polskich akademików górniczych.

Polacy na Międzynarodowym Kongresie antialkoholowym w Kopenhadze.

Kopenhaga. (PAT).

W międzynarodowym kongresie przeciwalkoholowym biorą udział delegaci 31 państw. Delegację Polski stanowią Dr. Radziwiłowicz, posłanka Puzynianka, prof. Piasecki oraz ks. Gołdyński. Przemówienie przedstawiciela polskiego zostało przyjęte w sposób życzliwy.

Odpowiedź francuska na notę angielską.

Okupacja Ruhry jest legalną. — Niemcy odrzuciły porozumienie i współpracę. — Bierny opór musi ustać.

Paryż. (PAT).

Odpowiedź francuska na notę angielską z dnia 11 bm. wypełnia 18 stron Księgi żółtej. W księdze tej w dalszym rozdziale pod nazwą „Dodatek“, następuje polemika z tezami angielskimi obejmująca 27 stron. „Dodatek“ jest w ten sposób ułożony, że po lewej stronie mieści się nota angielska z dodatkami, obejmująca 67 ustępów, a po prawej stronie są uwagi Poincarego.

Właściwa nota francuska jest w swej części historycznej przedstawieniem rokowań reparacyjnych aż do ustalenia zobowiązań Niemiec przez większość komisji reparacyjnej w styczniu 1923. Następnie obejmuje nota dłuższy ustęp stwierdzający legalność okupacji Zagłębia Ruhry, poparty cytatami dawniejszych uchwał konferencji Aljantów. W ustępie p. t. „Okupacja Zagłębia Ruhry“ jest powiedziane, że Zagłębie zostało obsadzone jedy nie tylko dla tego, by uzyskać zastawę i wywrzeć nacisk na oporne Niemcy. Akcja francuska była początkowo tak projektowana, że Francja ofiarowała Niemcom porozumienie i współpracę. Nota omawia bierny opór i dowodzi, że opór ten został zorganizowany przez Berlin. Schlagetter przyznał, że utrzymywał stosunki z biurem, które zorganizował rząd Rzeszy w Hamm w Westfalji.

W związku z kwestją okupacji omawia nota ewentualność zmiany sytuacji na wypadek, jeżeli położenie ukształtuje się w myśl życzeń Francji.

Nota zaznacza, że w razie zastanowienia biernego oporu zmieni się okupacja Zagłębia. Mianowicie przy progresywnem opróżnianiu terytorjów okupowanych odpowiednio do uiszczanych zapłat — okupacja ta będzie utrzymywana w warunkach, które zasadniczo będą się różniły od warunków dzisiejszej okupacji. W takiej zmienionej formie nastąpiłaby moż-

Nad czem będzie obradowała Liga Narodów Polska jest w obradach zainteresowana.

Genewa. (PAT).

Rada Ligi Narodów zbierze się dnia 30 b. m. pod przewodnictwem wicehrabiego Jshi (delegat Japonji) na 26 sesję, która będzie trwała przez cały miesiąc wrzesień. Pierwsze posiedzenie tej sesji będzie poświęcone sprawom zostającym w związku ze zgromadzeniem Ligi Narodów, które się rozpocznie dnia 3-go września.

Rada przyjmie do wiadomości sprawozdania różnych organizacji i Komisji Ligi Narodów, a następnie przedsięwzięmie wszelkie za-

Z praktyki tej korzysta 11 studentów z Krakowa, którzy pracują w 2 kopalniach węgla. Od zarządu kopalni otrzymują oni wolne mieszkanie i wikt oraz płacę około 25 franków. Pod koniec praktyki mają oni odbyć wyprawę po Belgji.

Delegaci polscy wraz z członkami poselstwa polskiego i delegacją polską na konferencję międzyparlamentarną złożyli wieniec na grobie Thorwaldsena, przyczem przemówił delegat Radziwiłowicz, odpowiedział zaś na to przemówienie burmistrz miasta Kopenhagi, Jensen.

ność podjęcia współpracy z organami niemieckimi, przez co nastąpiłoby znaczne złagodzenie ciężarów okupacyjnych.

Nota wskazuje na instrukcje Poincarego z dnia 10 i 12 czerwca, w których wymienione są żądania francuskie na wypadek zastanowienia biernego oporu przez Niemcy.

W nocie powiedziane jest między innymi:

Powtarzamy jeszcze raz, że nie mamy zamiaru pozostać w Zagłębiu Ruhry dłużej, niż to jest konieczne i że nie mamy w Zagłębiu żadnych celów politycznych ani aneksjonistycznych. Wiemy, że Niemcy mogą nam dość szybko zapłacić, co nam są winne, że więc tylko od nich zależy uzyskać pozytywne opróżnienie Zagłębia.

Poincare powołuje się tutaj na przykład Austrii, świadczący jak szybko państwo może podnieść swój kredyt, jeżeli tego pragnie.

W rozdziale pod nagłówkiem „Zapłaty reparacyjne i długi międzykoalicyjne“ przypomina nota program rządu francuskiego, zaproponowany Aljantom i wskazuje na uchwałę paryską z dnia 14 lipca 1921, w której było przewidziane pierwszeństwo dla kosztów właściwej odbudowy zniszczonych obszarów francuskich. Nota zaznacza, że Francja nie zapłaci swych długów Anglii i Ameryce pierwszej, zanim nie otrzyma od Niemiec zapłat reparacyjnych. System zapłat, który zaproponowała Francja, nie uważa ona za nienaruszalny. System ten może doznać zmian, pod warunkiem jednak, że będzie zasadniczo respektowany.

Wreszcie zauważa nota, że zaproponowane przez Anglję i Niemcy zbadanie zdolności płatniczej Niemiec przez międzynarodową komisję rzeczoznawców uważa za niemożliwe do przyjęcia, ponieważ wedle postanowień traktatu wersalskiego, tylko komisja reparacyjna ma pełnomocnictwo badania niemieckiej sprawności płatniczej.

rządzenia potrzebne do badania próób o przyjęcie do Ligi Narodów.

Przedmiotem narad będzie dalej projekt po życzyki na rzecz małoazjatyckich uchodźców greckich.

Sytuacja finansowa wolnego miasta Gdańska, jakoteż ogół spraw niezaiawionych jeszcze między Polską a Gdańskiem.

Wreszcie będą omawiane sprawy dotyczące obszaru Saary oraz ochrony mniejszości w Albanji, Estonji i Lotwie.

O naszej gospodarce kolejowej. Były minister wojny wyjechał na... studia.

Wywiad u wiceministra kolei inżyniera I. Eberhardta.

Wobec krążących wciąż pogłosek o dużych deficytach kolejowych, zwrócił się „Kurjer Warszawski“ o wyjaśnienie do podsekretarza stanu w ministerjum kolei, p. inż. Eberhardta z zapytaniem, jakie są obecnie wyniki finansowe gospodarki kolejowej. P. wiceminister Eberhardt udzielił nam w tej sprawie następującej odpowiedzi:

— Do roku 1922 rząd i sejm prowadził stałą politykę niskich taryf kolejowych. Powodowało to deficyty, które w braku dochodów podatkowych skarbu pokrywał z emisji.

W roku 1922 dopiero zaczęto wydatniej podwyższać taryfę, pozostając jednak w tyle poza spadkiem marki.

Mimo to w roku 1922 koleje polskie osiągnęły 4 miliardową nadwyżkę dochodów ponad wydatkami zwyczajnymi, t. j. z wyjątkiem inwestycji. Był to pierwszy rok bezdeficytowy. W roku 1923 z początku nadwyżka dochodów była stosunkowo znaczniejsza. Później jednak pokazało się, że podwyżka taryfy się wyrównywa szybkoemu spadkowi waluty i w bilansie pierwszego półrocza 1923 roku można się spodziewać deficytu sięgającego kilkudziesięciu miliardów. Nie jest to wiele jeżeli się zważy, że suma bilansu (dochody i wydatki zwyczajne) przenosi w pierwszym półroczu 1923 roku — 2500 miliardów.

Projektowana obecnie dalsza podwyżka taryfy, przede wszystkim osobowej, pozwoli zapewne zakończyć rok eksploatacyjny 1923 nadwyżką.

— Jak wytłómaczyć niezgodność tego co pan mówi ze znaczną różnicą sum odprowadzonych i pobranych ze skarbu przez kolej w pierwszym półroczu 1923 roku?

— Sprawa ta wiąże się z wydatkami na inwestycje, materiały zapasowe i z wydatkami zwrotnymi, które nie dotyczą budżetu eksploatacyjnego.

Wydatki na inwestycje są nieuniknione, powinny jednak być pokrywane z pożyczek, obciążając budżet eksploatacyjny tylko procentami. U nas dotychczas wydatki te pokrywane są z emisji, a sięgają przy obecnym, niskim stanie marki setek miliardów w ciągu półrocza. Bardzo duże sumy wydatkowane na materiały. Najważniejszego materiału, węgla, którego dawniej wciąż brakowało wytworzyliśmy w ciągu ubiegłego półrocza zapas dwumi ciężny, przeszło 700.000 ton.

Jesteśmy teraz zabezpieczeni na wypadek strajku i wojny, ale należy pamiętać, że cena tony węgla sięga obecnie niemal miliona. Setki miliardów wydano na pożyczki zwrotne personalowi na podstawie odpowiedniej ustawy. Wszystko to składa się na wytworzenie pokaźnej różnicy pomiędzy sumami odprowadzonymi przez kolej do skarbu a pobranymi z niego. Ale wydatki na materiały i pożyczki są wydatkami zwrotnymi, chociaż potrzebują znaków pieniężnych. A wydatki na inwestycje nie dotyczą bilansu eksploatacyjnego. Należy zatem wystrzegać się utożsamiania salda kasowego na rachunku kolei w skarbie z wynikiem bilansu eksploatacyjnego.

— A co pan wiceminister sądzi o przypuszczalnych wynikach prac komisji oszczędnościowej?

Wbrew dość rozpowszechnionemu mniemaniu gospodarka na kolejach polskich bynajmniej nie jest rozrzutna. Dowodzi tego niezbitnie doprowadzenie do wyrównania bilansu eksploatacyjnego przy dobrym stosunkowo stanie linii nie bacząc na bardzo niskie w stosunku do cen rynkowych taryfy.

Mimo to niejedno dałoby się jeszcze oszczędzić chociaż tu i ówdzie raczej dodać wypadu. Na przykład wynagrodzenie personelu technicznego jest tak niskie, że młodzi inżynierowie całkowicie stroną od kolei, starsi zaś czynią poświęcenie, pozostając przy pracy kolejowej. Brak odświeżenia sił technicznych staje się dla kolei wprost groźnym. Gospodarka przedsiębiorstwa tak wielkiego jak kolej jest rzeczą o tyle złożoną, że zorientowanie się w niej ludzi świeżych jest zadaniem niełatwym.

Zaburzenia drożyzniane w Poznaniu.

Poznań. (AW).

Wczoraj przyszło do zaburzeń na targowiskach. Usiłowano zrabować kilka straganów, lecz wezwana policja przywróciła spokój. Winiących zaburzeń aresztowano.

P. minister Karliński delegował jednak do komisji oszczędnościowej pierwszorzędne siły kolejowe. Niewątpliwie, że przy ich pomocy wysiłki pracy komisji na kolei dadzą wyniki doniosłe, a do osoby komisarza oszczędnościowego sfery kolejowe żywią zaufanie zupełne.

Były minister wojny wyjechał na... studia.

Warszawa. (AW).

Generał Sosnkowski b. minister spraw wojсковych wyjechał do Francji na studia wojskowe na 2 miesiące.

Finlandja poprze kandydaturę polską do Ligi Narodów.

Warszawa. (AW).

„Rzeczpospolita“ notuje pogłoskę, że na konferencji ryskiej minister Finlandji Wenola zapewnił poparcie polskiej kandydatury do Rady Ligi Narodów.

Na atak ze strony niektórych polityków finlandzkich z tego powodu, minister Wenola wyjaśnił, że w ten sposób Finlandja torule sobie i innym bałtyckim państwom drogę do Rady Ligi Narodów.

Bank Emisyjny powstanie jeszcze przed końcem bieżącego roku!

Warszawa. (AW).

W wyniku obrad onegdajszych nad zasadami organizacyjnymi Banku emisyjnego minister skarbu przedstawi na dzisiejszym posiedzeniu Rady ministrów ogólny projekt statutu banku.

Rząd za najwłaściwszy środek sanacji finansów uważa instytucję biletową, opartą na silnych podstawach i przystąpienie bezwzględnie do prac przygotowawczych.

Liczyć się należy z uruchomieniem banku emisyjnego jeszcze przed końcem bieżącego roku.

Zatarg banków z ministerstwem skarbu!

Powodem centralizacja obrotów walutami. — Protest delegacji banków. — Nielojalność banków i świadomie mylne informowanie klientów. — Czy to wszystko godzi się z potrzebami społeczeństwa?

Kraków w sierpniu.

Gdy po objęciu teki skambu przez ministra Lindego zniesiona została bezwzględna centralizacja obrotów walutami w kraju, wydane zostały przepisy dewizowe, omawiane przez nas obszernie swego czasu. (Ogłoszone w Nr. 74 „Dzienniku Ustaw“).

W przepisach tych, które w znacznej mierze, były tylko uporządkowaniem dawniej już stosowanych przez ministerjum skarbu zasad, główną inowacją były ograniczenia obrotów marką polską zagranicą. Znaczenie inowacji tej dla skarbu było ogromne. Uprawiana dotychczas na olbrzymią skalę szczególnie na rynkach niemieckich spekulacja na niższej marce polskiej, została ukrócona. Kierownicy naszych finansów odczuli, że jedna z ważnych przeszkód na drodze do stabilizacji została usunięta.

Rozporządzenia walutowe, o których mowa, przewidywały pewne terminy wejścia w życie poszczególnych przepisów. I oto zanim pierwszy termin upłynął, w ministerjum skarbu zjawiła się delegacja banków i zaprotestowała energicznie przeciwko zastosowaniu go w życiu. Zażądano odroczenia wydanych przepisów. Ministerjum skarbu wbrew odmiennym, jak zwykle fałszywym pogłoskom szerzonym przez prasę lewicową, zajęło tu stanowisko jedynie wskazanym, t. j. żądaniom tym kategorycznie odmówiło.

Atoli banki ograniczyły się do tego kroku i nadal różnymi drogami usiłowały wpłynąć na czynniki miarodajne w kierunku przeprowadzenia swego postulatu. Szczególną gorliwość

ścią zaznaczyły się tu banki związane z zagranicą i stanowiące w wielu wypadkach ekspozytury zagranicznych instytucji finansowych. Niektóre z nich posunęły się nawet, jak slychać, do nielojalnego zachowania wobec min. skarbu i stosowania obstrukcji przez świadomie błędne informowanie zgłaszających się interesantów, odmową przyjmowania zleceń, motywowaną ostatnimi zarządzeniami i celowe wprowadzenie zamętu w dziedzinę transakcji zagranicznych.

Postępowanie takie ze strony banków jest niezrozumiałe. Niewątpliwie konsekwentne wprowadzenie w życie ostatnich zarządzeń ograniczy niektóre transakcje, tak szkodliwe dla naszego skarbu, a tem samem zmniejszy ogólne obroty banków i przyezyni im wskutek tego pewien uszczerbek. Jednak stosunkowo jest to strata tak mała, iż trudno w ten sposób motywować nieustępliwość i nieprzejednany upór banków w kampanji przeciw obecnym przepisom. W istocie przez wprowadzenie zasady dysponowania tylko temi sumami za granicą, które istotnie w chwili transakcji ma się do rozporządzenia na rachunku bankowym w kraju, wymierzone są one przede wszystkim przeciwko niesumiennej spekulacji. Nie można przypuszczać, by banki stawały w jej obronie.

Jakiż zatem powód do obstrukcji?

Banki posiadają naogół mało kart chlubnych w pięcioletniej historii Polski niepodległej i winny wystrzegać się starannie pozorów działalności sprzecznej z interesami społeczeństwa.

Polska na sesji Trybunału Międzynarodowego w Hadze.

Warszawa. (PAT).

Prof. Michał Rostworowski oraz Leon Berenson radca legacyjny Ministerstwa spraw zagranicznych udają się w imieniu rządu polskiego na sesję trybunału międzynarodowego w Hadze dla obrony stanowiska polskiego w sprawie terminu opcji i prawa ubiegania się o obywatelstwo polskie przez osoby należące do mniejszości narodowych. Wczoraj wyjechał do Genewy były minister Zdrowia publicznego Chodźko, aby wziąć udział w naradach międzynarodowego Komitetu higieny.

Departament kultury i sztuki będzie zniesiony.

Warszawa. (PAT).

Minister Głabiński nosi się z myślą zniesienia departamentu kultury i sztuki w Ministerstwie wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

Nowy kielecki wojewoda.

Warszawa. (PAT).

Dotychczasowy dyrektor departamentu bezpieczeństwa publicznego pan Biłski wkrótce obejmie województwo kieleckie.

Co się dzieje w całej Polsce.

Nowa afera szpiegowska. — Ruch budowlany na prowincji. — Truń się atramentem! — Ryzykowne loty aeroplanem wzbronione. — Demobilizacja chorążych. — Skromne żądania rzeźników. — Rabunek 603 milionów. — Oficerowie szwedcy w Polsce. — Masowe aresztowania za fałszywe paszporty. — Egzamin do korpusu kadetów. — Drogowy kurs inżynierki.

[W] Tarnopolu w ostatnich dniach władzom naszym udało się wpaść na trop nowej, doskonale zorganizowanej szajki, działającej na rzecz Rosji sowieckiej. Część szajki jest już pod kluczem.

Tak jak w Gdańsku, istnieje również w Sopotach t. zw. „czarna giełda“, którą zwalczą policja sopocka wszelkimi środkami, zarządzając już kilkakrotnie oblavy na czarnogieldziarzy. Przed dwoma dniami urządziła policja znowu oblavy, aresztując kilkadziesiąt osób, z których niektórzy dopuścili się naruszenia ordynacji proceduralnej, inne zaś przepisów meldunkowych. Część aresztowanych ścigana była za rozmaite przestępstwa, a niektórzy nie płacili żadnych podatków.

[W] ostatnich czasach firmy techniczne warszawskie otrzymały wzmoczone zamówienia armatur, przyrządów do ogrzewania szyn żelaznych i innych artykułów do budowy fabryk. Kilka cukrowni kresowych odbudowuje swoje urządzenia w celu wskrzeszenia działalności, przerwanych z powodu wojny. W rozmaitych okolicach państwa powstaje pokaźna liczba wielkich fabryk, pomiędzy innymi są budowane wielkie fabryki w Wielkopolsce.

[W] Lwowie, niejaka Marja Mazur z powodu zawiedzionej miłości, usiłowała otruć się atramentem. Na szczęście uratowano jej życie. Biedaczka musiała chyba kochać się w literacie.

[Wobec] powtarzających się ostatnio częstszych katastrof lotniczych, minister spraw wojskowych zabronił wykonywania wszelkich akrobacji na samolotach dwusiedzeniowych. — Akrobacje dozwolone są jedynie na płatowcach myśliwskich jednomiejscowych, zaleźnie jednak od stanu oraz wprawy pilotów.

Ci chorążowie, których próśby o przyjęcie do wojska w charakterze chorążych zawodowych nie zostały uwzględnione, mają być stosownie do rozkazu min. spr. wojskowych demobilizowani i zaliczeni do rezerwy.

[W] dniu wczorajszym w Nadzwyczajnym komisariacie do walki z drożyzną, pojawili się przedstawiciele hurtownego handlu bydłem oraz rzeźnicy detaliści z żądaniem zwolnienia ich od obowiązków przedstawiania rachunków.

Przedstawiciele tautu mięsnego powoływali się na wysokie ceny żywca na prowincji na niechęć chłopów do wystawiania rachunków. Skutkiem czego ich kalkulacja nie znajduje wiary ani u władz, ani u publiczności, ani u detalistów. P. komisarz Bajda odmówił temu żądaniu i zastrzegł sobie prawo dalszego rewidowania kalkulacji. Z łańcucha nie spuszczać!

Towarzystwo „Tri“ buduje trzy połączenia kolejowe na Górnym Śląsku, pomiędzy niemi także połączenie Brzezie—Błuszczowo, łączące fabrykę sztucznych nawozów „Ceres“ na przeciwko Raciborza i bogate obszary nadodrzańskie z polską siecią kolejową w Błuszczowie. Na stacji Błuszczowo posiada towarzystwo „Tri“ swój własny barak, oddalony o ca 120 kroków od innych zabudowań gminy Błuszczowo i Rogów. Gdy w nocy z dnia 17 na 18 b. m. 6 urzędników rzeczonożego towarzystwa przygotowywało pieniądze na wypłatę robotników utworzyła banda 10—12 uzbrojonych w karabiny i rewolwery opryszków barak, po uprzednim usunięciu stróża, wtargnęła do wnętrza i pogasiwszy światła napadła pracowników. W ciemności wywiązała się strzelanina, podczas której z pracowników towarzystwa „Tri“ na szczęście nikt nie został ranny. Niestety i z bandytów żaden nie był złocznie ciężiej ranny, bo wszyscy zdolali

ujść. Zrabowano ogółem 603 milionów marek polskich! Towarzystwo jako takie nie ponosi straty, robotnicy także nie — zostali 20 b. m. po przywiezieniu nowych pieniędzy wypłaćeni. Pościg za bandytami był w nocy bardzo utrudniony, tem więcej, że miejscowe posterunki odmówiły natychmiastowej pomocy i zjawily się dopiero po 5 godzinach o 7 i pół rano. Po przybyciu posiłków policyjnych z Katowic natrafiono na ślad, który niebawem winien doprowadzić do ujęcia całej bandy.

Do Wilna przybyła wojskowa misja szwedzka, pod przewodnictwem kapitana królewskiego pułku grenadierów Stenholm, zadaniem której jest zebranie materiałów w Polsce do historii wojen polsko-szwedzkich oraz do historii szwedzkiej gwardji królewskiej.

Goście złożyli wizytę komendantowi obozu warownego Wilno pułk. Paslawskiemu, zastępcy delegata rządu p. Malinowskiemu, oraz rektorowi Parczewskiemu.

Prace swe wojskowa misja szwedzka za-

Groźny pożar fabryki włókienniczej Popłoch wśród robotników. — Wyskakiwali w panice przez okna. — 200 robotników bez pracy. — 10 miliardów straty.

Lódź w sierpniu.
W dniu wczorajszym wybuchł groźny pożar w fabryce Pływackiego w Łodzi. Było to w chwili, gdy praca wrzała w całej pełni, a mianowicie około godziny 7 wieczorem.

Wśród rozdygotanych pełnią ruchu maszyn gorączkowo uwijali się robotnicy, bowiem zbliżała się właśnie chwila zakończenia zmiany dziennej. Gdy oto nagle w rogu sali II-go piętra, mieszczącej motor,

UKAZAŁY SIĘ KLĘBY DYMU,

a purpurowe płomienie z zawrotną szybkością zaczęły swój tan niszczyielski wśród bal nagromadzonej bawełny.

Niespodziewana groza pożogi rzuciła popłoch wśród krzątających się robotników. Pożar z błyskawiczną szybkością przeniósł się do dalszych kondygnacji, siejąc spustoszenie i wywołując panikę. Nim zdołano zorientować się w sytuacji, czarne kłęby dymu zapełniły salę, a tłoczący się panicznie do schodów robotnicy nie zdołali wszyscy w porę ująć z zagrożonych ubikacji. To też niektórzy, chcąc ratować życie,

Dzięki katastrofie lotniczej schwytano niebezpiecznego komunistę

Fatalna i najzupełniej nieprzewidziana przeszkoda spotkała w ostatnich dniach w Gdyni pocztowy aeroplan niemiecki, zdążający z Berlina do Gdańska, dokąd niezależnie od listów, wiozł dwóch pasażerów.

Właśnie, gdy aeroplan znajdował się nad morzem na znacznej wysokości i w odległości około 1000 metrów od wybrzeża, popsuł się motor.

Pilot nie stracił przytomności i bez motoru począł lądować, nadając aparatowi precyzyjne ruchy. Była to walka pełna napięcia, gdyż najbardziej niebezpieczne uchylenie groziło katastrofą.

Straszliwe te trudności pilot zdołał przezwyciężyć i przedewszystkiem dotarł poza linję wybrzeża, poczem opuścił się na Kamienną Górę.

Katastrofa lotnicza, która skończyła się tak nadzwyczajnym ocaleniem, wywołała, rzecz prosta, sensację.

Na miejscu zgromadził się liczny zastęp ciekawych, przy czem największe zainteresowanie okazał dyrektor krochmalni w Poznaniu inżynier W., który nie ograniczając się do wypowiedzenia zasłużonych słów pochwały pilotowi, zapragnął okazać nadto jeszcze całej trójce staropolską gościnność.

Zaprosił więc towarzystwo do swej willi,

czyną zatem od Wilna i studjów nad wojnami polsko-szwedzkimi na Litwie.

Na pograniczu Śląska Cieszyńskiego władze czeskie zatrzymały 12 osób, które za fałszywymi paszportami chciały się przedostać do Francji.

Wszystkich zatrzymanych przesłano do Warszawy, lecz nie umieli oni wskazać źródła fabrykacji tych paszportów.

Nabywali paszporty w kawiarniach, restauracjach, cukierniach i innych miejscach od różnych nieznanych osób, płacąc rozmaite ceny.

Egzaminy wstępne do korpusu kadetów Nr. 1 we Lwowie odbędą się dla klasy I-szej od 28 do 30 b. m., dla klasy II-giej 27 b. m. Egzamin wstępny do korpusu kadetów Nr. 2 w Modlinie odbędą się od 20 do 31 b. m. Imiennie wezwania wysyła komenda odnośnych korpusów. Żadne nowe ogłoszenia nie mogą już być uwzględniane.

Politechnika lwowska urządza w czasie od 8 do 12 października b. r. dla inżynierów i techników drogowych kurs. Warunki przyjęcia, wysokość opłat i program wykładów, które objęli prócz profesorów i wybitni fachowcy, otrzymać można za przysłaniem znaczka pocztowego u kierownika kursu profes. Artura Kuhhela (Lwów, Politechnika).

ZACZĘLI WYSKAKIWAĆ PRZEZ OKNA, odnosząc ogólna obrażenia ciała. Tymczasem zaalarmowana straż ogniowa podążała śpiesznie z pomocą. Na miejsce katastrofy pierwszy przybył II-gi oddział za nim nadjechały V, VI, X i XI.

Niestety szybkość, z jaką pożar ogarnął fabrykę sprawiła, iż przybywająca straż

ZASTAŁA JUŻ CAŁY GMACH W PŁOMIENIACH.

Dlatego też rola straży ograniczyć się przedewszystkiem musiała do umiejscowienia pożaru i do ratunku przytykających składów bawełny.

Na miejsce przybyły władze śledcze z nadkomisarzem Niedzielskim na czele, zaś konny oddział policji zajął się rozpraszaniem tłumu i strzeżeniem leżących na ulicy kilkaset pak przędzy.

PRZYCZYNĄ POŻARU BYŁO KRÓTKIE SPIĘCIE.

Straty wynoszą dziesiątki miliardów. Pozostało bez pracy przeszło 200 robotników.

gdzie podejmował gości szampanem.

Tymczasem wypadkiem całym interesowała się policja w Gdyni, która zgodnie z przepisami, zażądała przedewszystkiem przedstawienia od gości p. W. dokumentów osobistych.

Okazało się, iż pilot i jeden z podróżnych mieli paszporty niemieckie. Trzeci podróżny natomiast, Rosjanin, który oświadczył, iż jest byłym studentem uniwersytetu charkowskiego posiadał paszport wydany przez władze państwowe polskie.

Osobistość tego studenta wydała się podejrzana.

Poddano go badaniu, przy czem okazało się, iż Rosjanin ów poszukiwany jest przez władze sądowe warszawskie, z pod których opieki zbiegł, jako oskarżony o agitację komunistyczną.

Naturalnie studenta-komunistę zatrzymano i odesłano do Warszawy, pilot zaś i drugi pasażer dnia następnego koleją odjechali do Gdańska. Samolotem zaopiekowały się władze polskie, a po przeprowadzeniu formalności zostanie on zwrócony właścicielom.

Całe to zajście wywołało w Gdyni wiele komentarzy, przy czem powszechnie wypowiedziano sąd ujemny o pochopnej gościnności inżyniera.

Angielskie łudzenia i niemieckie złudzenia.

Wytyczną zewnętrzną polityki Anglii nie ulegającą od dwustu lat żadnym prawie odchyleniom była zasada niedopuszczenia żadnego narodu lub mocarstwa Europy, a zwłaszcza środkowej, do osiągnięcia przewagi nad Anglią ani pod względem handlowo-przemysłowym ani militarnym.

W myśl tej zasady zwalczała Anglia lata całe Francję aż po upadek Napoleona I. Właśnie, w myśl tej zasady od tragedji francuskiej pod Sedanem tj. r. 1870 zaczyna Anglia energicznie zwalczać rosnącą potęgę Prus względnie zjednoczonych wówczas Niemiec.

I podczas, gdy przez dalszych czterdzieści lat Niemcy się zbroją od stóp do głów z wyrażnym celem ostatecznego pokonania Francji i obalenia hegemonji na morzach Anglii, też Anglia przez tych samych lat czterdzieści prowadzi politykę osaczenia Niemiec, którą wieńczy sojuszami koalicyjnymi Edward VII.

Wojna światowa rychło przekonuje Niemcy, że rachunek jej, opierający się na ilości bagnetów, był błędny, że rachunek Anglii, obliczony na przetrwanie osaczonych mocarstw centralnych był więcej niż rachunkiem prawdopodobieństwa, był pewnikiem. Niemcy chcą się wykreślić sianem, pośrednio i bezpośrednio kilkakrotnie proponują Koalicji pokój; pokój równego z równym, bez zwycięzcy i zwyciężonego, bez odszkodowań, gdy ogromna połać Francji przez Niemców zniszczona i z ziemią zrównana tak, że nawet ziemia ta pół na pół zmieszana z poarmatniem żelaziwem, gdy liczba zatopionych przez Niemcy okrętów, nietylko wojennych ale zwykłych pasażerskich, nietylko koalicyjnych, ale ściśle neutralnych, idzie w tysiące, gdy na opis popełnionych przez Niemcy zbrodni brak wyrazów. Koalicja stale odrzucała te propozycje „zwycięskich“ Niemiec, Anglia zaś przez twarde usta Lloyd Georgea odpowiadała stale:

„It must be a satisfaction and a reparation“.

Gdy jednak po przeszło czteroletnich zmaganiach wielki Foch rozgramia nawałę niemiecką i jest w trakcie pochodu na Berlin, by tam ostatecznie obalić i upokorzyć odwiecznego wroga, dziesięciokrotnie zapłacić za upokorzenie Francji pod Sedanem i przynajmniej na lat sto jeśli nie na zawsze wyrwać kły drapieżne tygrysowi Europy, wówczas Anglia kładzie swe veto i zmusza Focha do przyjęcia zawieszenia broni na pierwszym pobojuwisku.

Ta sama Anglia zabrawszy Niemcom kolonie oraz flotę wojenną i handlową, ubezwładniwszy tem samem Niemcy na długi czas dla siebie, zaczyna się o tyle bronić, o ile to okazuje się jej potrzebnem, by niedopuszczyć Francji do wzrostu w potęgę.

„It must be a fair play“ — rzekła Anglia przez usta Lloyd Georgea w sprawie przyznania Polsce polskiego Górnego Śląska i z wroczonym jej uporem przeforsowuje plebiscyt.

W kwestji odszkodowań dla Francji gra Anglia stale dwuznaczną rolę, Niemcy łudzi poparciem po to, by przy najbliższej sposobności większego napięcia zapewnić Francję, że daleka jest od zerwania sojuszu i że uznaje jej prawa, a zapatruje się tylko krytycznie na sposób egzekutywy.

Tak i z okupacją Rubry. Ciągłe dwuznaczna gra raz na lewo, raz na prawo.

Ostatnia nota Baldwina, w której tenże chce równowagę straty w okrętach angielskich ze stratami bohaterkiej Francji w ludziach i zniszczonych obszarach, a okupację Rubry chce uważać za nielegalną, przekracza nawet dotychczasową miarę gry angielskiej, jest jednak tylko jednym więcej łudzeniem stron spornych i jednym więcej złudzeniem Niemiec.

Twarda co do odszkodowań deklaracja Prezydenta Stanów Zjednoczonych Coolidge'a tak dalece przekreśla skutki tej noty, że już oto widzimy oficjalne i półoficjalne dementowanie — jak np. artykuł w „Sunday Pictorial“ Lorda Rothmerea.

„Is it a fair play?!”

Francja gra angielską nie łudzi się i nie zraza w obronie swych praw i nie cofnie się w połowie drogi.

Zaslepione nienawiścią i żądzą odwetu Niemcy każdym objawem angielskiej niby sym-

patji chętnie się łudzą, tak jak łudzą się eo do skutków sztucznie wytwarzanego chaosu i bankructwa.

Niemcy płacić muszą i zapłacą, zmuszone w ten, czy inny sposób, ale tylko siłą zmuszone. Bo Niemcy w swej — pod tym względem wrodzonej temu narodowi — tępotie nie-

widzą, że ten Wielki Bóg, Bóg stwórca świata i kierownik w dziejach ludzkości większy i silniejszy niż niemiecki Bóg rabunku i zaboru.

Bo ten Wielki Bóg, to dziejowa Nemezis...

I dlatego zaczyna się zasłużony początek dziejowego końca Niemiec.

Zginęły: Egipt, Grecja, Rzym, ostatnio Austria, a nawet Rosja.

Nemezis wyciąga swe ręce także ku Niemcom. B. T.

Sytuacja wewnętrzna Niemiec.

Znowu pogorszenie sytuacji. — Katastrofalna drożyzna węgla zadecydowała o egzystencji przedsiębiorstw. — Wzrost bezrobocia. — Obawa przed zapowiadzaną rewoltą komunistyczną.

Berlin. (AW).

W sytuacji wewnętrznej Niemiec, po chwilowym odprężeniu zaznacza się znowu widoczne pogorszenie. Prócz katastrofy drożyznianej, poczyna wywierać fatalne skutki i podwyżka cen węgla, co szczególnie groźnem jest dla przemysłu. Wobec podniesienia się kosztów produkcji.

Wiele zakładów zmuszonych było wypowiedzieć pracę, a w całym szeregu innych, ma to samo nastąpić w krótkim czasie. Zachodzą więc obawy zwiększenia się bezrobocia. Nie zostanie to naturalnie bez wpływu na rozwój wypadków wewnętrznych, grożąc powtórzeniem się rewolty komunistycznej.

Hannover. (AW).

Korespondent berliński, wychodzącej tu „Niederdeutsche Zeitung“, podaje następujące informacje o planach komunistów niemieckich. Do trzech albo czterech tygodni zamierzone jest ponowne proklamowanie generalnego strajku. Przerwa ostatniej akcji nie uważana jest w szeregach komunistycznych za całkowite fiasko. Tym razem jednak liczą komuniści na pełne powodzenie, zwłaszcza, że pewni są poparcia ze strony kobiet, doprowadzonych do rozpaczki drożyzną oraz na większe posiłki bezrobotnych, których armja poczyna w Niemczech wzrastać. Korespondent stwierdza przy tem, że myśl strajku znajduje już podatny grunt wśród robotników berlińskich, którzy przygotowują się finansowo do nowej kampanji, zbierając od każdego członka organizacji po 1 miljonie marek na cele strajku.

Berlin. (AW).

Według wiadomości nadeszłych tu z Halle sytuacja w środkowo niemieckich okręgach górniczych kopalń węgla brunatnego nie doznała widocznej zmiany na lepsze. W Bitterfeld nieczynną jest nadal większa część kopalń. W innych miejscowościach, jak w Niederlausitz, Berna, Meuselwitz, Weissenfeld nie podjęto wogóle dotąd pracy. Ze względu zaś na brak zamówień, czynne dotąd kopalnie, będą musiały poważnie ograniczyć produkcję.

Drezno. (AW).

Rząd Saski wydał komunikat, w którym donosi o zagrożającym saskiemu przemysłowi

kryzysie w związku z brakiem środków obrotowych. Saskie ministerstwo pracy otrzymało już cały szereg zawiadomień o zamknięciu ruchu we fabrykach, głównie z powodu niemożności wydobycia potrzebnych kapitałów na wypłaty robotników.

Paryż. (AW).

„Daily Mail“ donosi z Maastrich, że władze holenderskie, wzmocniły posterunki graniczne od strony Niemiec dla zabezpieczenia się przed ewentualnymi zajściami. Podaje również, że w ostatnich czasach daje się zauważyć masowa wprost ucieczka obywateli niemieckich na terytorjum holenderskie. Zatrzymują się oni przeważnie w miejscowościach pogranicznych.

Düsseldorf. (PAT).

W okręgu okupacyjnym poprawa stosunków aprowizacyjnych postępuje wciąż naprzód. Kopalnie „Germania I—IV“, „Gelsenkirchen“ oraz kopalnie „Siebenplatten“ i „Bruch“ zostały zajęte w poniedziałek przez władze francuskie. Badania wykazały, że kopalnie powyższe gromadziły tajemniczo zapasy węgla. Naczelnym inspektorem tych kopalń został aresztowany.

Niemcy będą eksploatować lasy rosyjskie.

Berlin. (AW).

Według doniesień Tel. Comp. były kanclerz Rzeczy niemieckiej Wirth odjechał do Moskwy w towarzystwie posła Haasa, który jest przewodniczącym towarzystwa dla nawiązania stosunków ze Wschodem. Podróż jego stoi w związku z ubieganiem się o wielką koncesję eksploatacji lasów w Rosji sowieckiej.

Węgrzy umieją się brać do paskarzy.

Budapeszt. (PAT).

Na podstawie uchwały Rady Ministrów w sprawie zwalczania drożyzny wydał minister sprawiedliwości rozporządzenie, według którego od wyroku na paskarzy nie będzie apelacji. Kara będzie musiała być bezwzględnie wykonana na podstawie uchwały Rady Ministrów w dzielnikach będą ogłaszane codziennie ceny wytyczne.

Dzieci oskarżają fałszywie matkę o zamordowanie ojca.

P. Vanx zastrzelił się. — Jego syn i córka oskarżają matkę, że go zaabiła. — Przysięgli ją uwalniają. — Przepowiednia adwokata. — Syn w szpitalu wyznaje, że matkę niewinnie oskarżył. — Matka mu przebacza. — Córka dostaje się także do szpitala skutkiem ciężkiej choroby.

Kraków, w sierpniu.

W życiu jesteśmy nieraz świadkami wydarzeń tak dziwnych i mało prawdopodobnych, jak wypadki opisywane po sensacyjnych romansach, gdzie zazwyczaj cnota bywa nagradzana a zbrodnia ponosi karę. Dzienniki francuskie podają np. taką autentyczną historję:

W lipcu ubiegłego roku zastrzelił się b. adiutant major (rodzaj naszego wachmistrza sztabowego) nazwiskiem Vaux. Dwoje atoli z jego dziewięciorga dzieci, syn Jan i córka Jeanne, oskarżyło matkę, że ona była morderczynią. Wobec zeznania dzieci i ze względu na szczególną ranę postrzałową, prokuratorja oskarżyła panią Vuax o zamordowanie męża.

Podczas rozprawy dowody przeciw niej były tak słabe, że przysięgli uwolnili ją jednogło-

śnie, choć dzieci powtórzyły swe straszne oskarżenie. Zachowanie się ich wywarło jednak na sąd i publiczność niesłychanie przykre wrażenie, a obrońca oskarżonej oświadczył w swej mowie: „Nie minie rok, a ten wyrodny syn i ta wyrodna córka, albo popełnią samobójstwo, albo cofną swe zeznania“.

I rzeczywiście tak się stało!

Syn rochorował się nagle i na łożu szpitalnym wyznał swój czyn potworny, tj., że oskarżył matkę bez żadnej podstawy wskutek namowy jednego z dalekich krewnych. Matka przebaczyła mu i czuwa nad nim w szpitalu, gdzie także niebawem znalazła się córka, która ją fałszywie oskarżyła, zachorowawszy niebezpiecznie.

KRONIKA.

REPERTUAR TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO

Czwartek: Występ p. Bosko.

REPERTUAR TEATRU „BAGATELA“.

Czwartek: „Mężczyzna i kobieta“.

Piątek: „Mężczyzna i kobieta“.

Sobota: „Kochanek od serca“.

KONKURS LOTNICZY W ZAKOPANEM.

Zapowiedziany konkurs lotniczy na samolotach bezsilnikowych, który miał się rozpocząć w dniu 15 b. m. w Zakopanem na wzgórzach Antolówki z powodu zbyt stromych pochyłości i złej pogody nie odbył się, a organizatorowie odłożywszy wyloty musieli przystąpić do wyszukania bardziej odpowiedniego terenu. Poszukiwania te doprowadziły do decyzji odbycia konkursu między 28 sierpnia a 5 września na wzgórzu tak zwanym Czarnogóra pod Bałką, w odległości 15 km. od Nowego Targu. Do konkursu stanęło już 8 samolotów, mianowicie dwa 3 pułku lotniczego, dwa szkoły lotniczej w Bydgoszczy, dwa fabryki „Plage i Laszkiewicz“ w Lublinie, jeden sekcji lotniczej koła mechaników studentów Politechniki warszawskiej, a jeden pana Kubickiego z Warszawy. Wszystkie samoloty są już w Nowym Targu. Obecnie transportuje się je na Czarną Górę. Konkurs budzi wielkie zainteresowanie, gdyż wyłącznie polskiej budowy szybowce zdaniem fachowców są bez porównania lepiej skonstruowane, aniżeli zagraniczne, które brały udział w konkursach europejskich. Jeżeli warunki atmosfery dopiszą, to jest jeżeli konkursowi będzie sprzyjał stały wiatr zachodni o odpowiedniej sile rezultaty mogą być bardzo ciekawe.

(x) „BYĆ ALBO NIE BYĆ“ MIEJSKIEJ KOMISJI CENNIKOWEJ. Zamieszczono przez nas onegdaj uwagi o miejskiej komisji cennikowej i lekceważeniu jej zarówno przez samych jej członków jak i przez cechy rzeźników piekarzy i masarzy, okazały się słusznymi. Jak się bowiem dowiadujemy cechy te chcą wyzyskać obecną słabość tego organu, a zarazem ostatecznie go się pozbyć, wniosły memoriał do Ministerstwa spraw wewn. i do województwa krakowskiego o zezwolenie im na swobodną kalkulację cen. Według ich zdania wówczas dopiero miasto będzie należycie zaopatrzone w mięso i wędliny. Województwo nie chcąc na własną rękę o sprawie tej decydować pozostawiło jej rozstrzygnięcie władzom miejskim. Stanie się ona przedmiotem obrad najbliższego posiedzenia pełnej komisji aprowizacyjnej. Tak więc był organ, który mógłby stać się niesłychanie doniosłym w hamowaniu drożyzny przy należytem funkcjonowaniu — został postawiony, pod znakiem zapytania.

NOWE ŻADANIA RZEŹNIKÓW I MASARZY. Dzisiaj odbędzie się posiedzenie komisji cennikowej Rady m. celem rozpatrzenia nowych żądań zgłoszonych w dniu wczorajszym przez cechy rzeźników i masarzy. Delegacje tych cechów zwróciły zarazem uwagę prezydium miasta na brak mięsa w Krakowie, tłumacząc go zbyt niską taryfą ustanowioną na ostatnim posiedzeniu komisji cennikowej tudzież wywozem bydła do sąsiednich powiatów na G. Śląsku.

BĘDZIE OBSŁUGIWAŁA POD TELEGRA-FEM. Wczoraj przyaresztowano Rozalję Grabosiównę, 20-letnią obsługaczkę, która w czasie służby u Rotweinowej przy ul. Sławkowskiej skradła chlebobawczyni swojej dwa pierścionki złote z brylantami. Rotweinowa spostrzegłszy brak pierścionków, dała znać o tem policji, która, odszukawszy Grabosiównę odebrała od niej już tylko jeden pierścionek, drugi zaś Grabosiówna zdołała już sprzedać. Mimo to i drugi pierścionek odzyskano od nabywcy i zwrócono poszkodowanej, a obsługaczkę zaś zaangażowano do pracy pod „Telegrafem“.

STRÓŻKA URATOWAŁA MIENIE LOKA-TORA. Dozorczyni domu przy ul. Karmelickiej przytrzymała wczoraj 13-letniego Władysława Ziębałę w chwili, gdy wychodził przez okno z mieczkami Dra Zygmunta Ludmińskiego, zamieszkałego przy ul. Karmelickiej L. 31, skąd skradł barometr i termometr, łącznej wartości 2,200.000 Mkp. Skradzione przedmioty zwrócone poszkodowanej, Ziębałę zaś oddawiono do aresztu.

Dostawy mąki dla Krakowa zapewnione.

Zamknięcie piekarni miejskiej narazie zażegnane. — Pierwsze transporty mąki w drodze.

Kraków.

(x) Istniejąca w Krakowie od kilku lat piekarnia miejska, wypiekała znaczną stosunkowo ilość, bo około 10.000 kg chleba dziennie, po cenach dużo tańszych od ceny chleba z piekarni prywatnych. Piekarnię tę zaopatrywało miasto w mąkę dostarczaną przez Główny Urząd Aprowizacyjny w Poznaniu, a to na podstawie konferencji, jaka w swoim czasie odbyła się między nadzwyczajnym komisarzem dla zwalczania drożyzny a przedstawicielami miast, kooperatyw i związków.

Przed dwoma tygodniami Gł. Urz. Aprowizacyjny zawiadomił Prezydium m. Krakowa, że likwiduje swoją działalność, a co za tem idzie, wstrzymuje dalszą wysyłkę mąki dla Krakowa. Fakt ten, który musiałby w konsekwencji pociągnąć za sobą zamknięcie piekarni miejskiej, pozbawiłby ludność uboższą tej jedynej możliwości zaopatrzenia się w chleb, którego cena w piekarniach prywatnych rośnie z dnia na dzień.

Toteż władze miejskie zwróciły się bezzwłocznie do Nadzwyczajnego Komisarza dla walki z drożyzną p. Bajdy z prośbą o interwencję i dzięki jego przychylnemu stanowisku oraz akcji wszczętej u władz centralnych przez specjalne delegacje, uzyskano pomyślnie załatwienie tej doniosłej sprawy.

Ogólnopolski zjazd inżynierów warsztatowych w Nowym Sączu.

Warszawa. (PAT).

Ministerstwo kolei żelaznych komunikuje: Celem omówienia najbardziej palących spraw życia warsztatowego kolei państwowych, jak również w celu zapoznania naszych kolejarzy inżynierów z różnymi udoskonaleniami w dziedzinie naprawy taboru kolejowego, Ministerstwo kolei żelaznych organizuje rokrocznie ogólnopolski zjazd warsztatowy, wybierając co roku inne miejsce celem zapoznania uczestników zjazdu z bardziej ciekawymi centrami remontowymi w Polsce.

W dniach 16 do 18 sierpnia odbył się taki zjazd pod przewodnictwem dyrektora departamentu mechanicznego Ministerstwa kolei że-

laznych, inż. Suchanka w Nowym Sączu, na którym omawiano wszelkie ważniejsze sprawy z dziedziny naprawy taboru i opracowano plan i rozdział napraw na rok przyszły. W przerwie między obradami uczestnicy zwiedzili warsztaty parowozowo-wagonowe w Nowym Sączu, jedno z niewielu w Polsce, które nie ucierpiały podczas wojny. Obecnie jest tam na ukończeniu nowa montownia na 15 stanowisk parowozowych i przystępuje się do rozbudowy kuźnic i odlewni. Uczestnicy zjazdu zwiedzili również Elektrownię i wodociągi miejskie, zasługujące na uwagę poza stroną techniczną, także ze względu na to, że zbudowaną je w ciągu jednego roku.

Wczoraj prezydium miasta otrzymało telegraficznie zawiadomienie, że Główny Urząd Żywnościowy zlikwidowanym nie będzie i że na razie wysłano do Krakowa 6 wagonów mąki chlebowej. Dość ta umożliwi wypiek chleba w dotychczasowych rozmiarach na przeciąg około dwóch tygodni.

Byłoby jednak wskazaniem, by miejski urząd aprowizacyjny nie oglądając się na pomoc ze strony czynników ubocznych, sam na własną rękę poczynił w okolicznych miastach zakupy takich zapasów mąki, by ludność miejską uchronić przed brakiem tego tak ważnego artykułu.

Przypomnieć tu należy fakt, który niezbyt pochlebnie świadczy o zaradności naszych organów miejskich. Niedawno temu władze wojskowe oświadczyły gotowość odstąpienia na użytek gminy doskonale urządzonej, o kilku potrójnych piecach, piekarni wojskowej w Podgórzu. Piekarnia ta umożliwiłaby wypiek około 25.000 kg dziennie. Trzeba było tylko poczynić pewne drobne adaptacje, na które magistrat nie potrafił się zdobyć. A szkoda — funkcjonowanie bowiem tej piekarni w zarządzie miejskim mogłoby się wydatnie przyczynić do rozwiązania kwestji chlebowej w naszym mieście.

Dozorczyni zapewne spotkała się z nagrodą za swój czyn chwalebny.

NĘDZY I RYBIE DALI RYBY. W aresztach policyjnych pod „Telegrafem“ osadzono wczoraj Kazimierza Nędzę lat 17, za kradzież węgla z wagonów kolejowych, oraz Walentego Rybę i Jana Bienalę za kradzież desek z wagonów kolejowych na stacji Grzegórzki.

(x) NAPAD BANDYCKI PRZY UL. SŁAWKOWSKIEJ. Około g. 2 w nocy z wtorku na środę miał miejsce przy ul. Sławkowskiej fakt, którego bezpośrednią przyczyną jest chroniczny brak jakiegokolwiek służby bezpieczeństwa w zaułkach śródmieścia, które w nocy stają się w ostatnich czasach widownią bezczelnych napadów bandyckich.

Wychodzący z restauracji „Kresy“ niejaki Józef Wiśniewski kupiec z Warszawy, w przejściu przez róg ulic Sławkowskiej i św. Marka został napadnięty przez jakiegoś nieznanego bandytę, który wbiwszy mu nóż w okolicę żołądka, zbiegł w ciemnościach ulicy św. Marka. Przechodni zauważywszy bezprzytomnie leżącą na ulicy ofiarę napadu, zawezwali pogotowie ratunkowe, które odwiezło Wiśniewskiego w nader groźnym stanie na oddział chirurgiczny szpitala św. Łazarza. Sprawa ta jest tembardziej niejasną, że jak stwierdzono, Wiśniewski po wyjściu z restauracji nie posiadał przy sobie wogóle pieniędzy.

Z Salonu dzieł sztuki.

Hofmann. — Karpiński. — Klimowski. — Józefczyk. — Cwikliński. — Terlecki. — Kowalski Leon. — Augustynowicz. — Grott. — Wysocki. — Fałat. — Wojnarowski.

Obok wystaw tego rodzaju instytucji, jak np. Towarzystwo Sztuk Pięk., ważną rolę w życiu artystycznym Krakowa odgrywają wystawy przedsiębiorstw prywatnych, pośredniczących między artystami a publicznością.

Rzecz prosta, że utrzymanie takiego przedsiębiorstwa na pewnym artystycznym poziomie nie jest łatwym, ale koniecznym, jeżeli nie ma się ono zamienić na zwykły sklep z obrazami. Potrzebną ku temu znaczną dozę znanstwa i smaku posiada niezawodnie p. Kazimierz Wojciechowski, właściciel „Salonu dzieł sztuki“, z którego ostatniej wystawy zamierzam zdać sprawę.

Wystawa ta, gdyby znalazła pomieszczenie w innym obszerniejszym lokalu, imponowałaby ilością i doborem dzieł, jakie się na nią zgromadziły. Dość powiedzieć, że prace wymienionych w nagłówku artystów — to tylko część „Salonu“ p. Wojciechowskiego, którą omawiać będę, starając się dać na nią pogląd ogólny. Czytelnik, zwiedzając wystawę „Salonu“, znajdzie w nim ułatwienie przy wyrobieniu sobie o niej własnego sądu.

Zacznijmy nasz przegląd od Hofmanna, tego ulubieńca publiczności krakowskiej.

Dzieła jego, przy coraz subtelniejszej technice, zachowały jednak właściwy mu sentyment poetycki, gdzie kojarzą się w osobliwy sposób nastroje liryczne z naiwnym humorem

Wpisy

na Kursa handlowe roczne i półroczne oddziały żeńskie i męskie w Szkole „HERMES“ Jana Pilcha, Kraków, 2081 FLORJAŃSKA 39. przyjmuje się codziennie.

GIEŁDA.

Kraków.

(M. M.) Do obrazu dni ostatnich nie już dać nie można. Kursy papierów wykazują nadal tendencję zniżkową, ale trzeba przyznać, że i w dalszym ciągu ujawnia się chęć do wykorzystania tak dobrej okazji, jaka następuje obecnie. Obroty więc są duże. Kupują jednak przeważnie ci, którzy zdołali wczasy jeszcze zrealizować osiągnięte zyski. Rozporządzają przeto gotówką. Większych niespodzianek dzień wczorajszy nie przyniósł. Jedynie pod koniec objawił się silniejszy popyt na „Chodorów”, który po dalszej zniżce z początkiem posiedzenia, zyskał nieco na kursie. W rezultacie wychodzi to jednak na utrzymanie się na osiągniętym poziomie we wtorek tj. przy 1,100.000. Poza tem utrzymuje się również tylko „Bank Związku Sp. Zarobkowych i „Hipoteczny”. Z przemysłowych jedynie Ojkos, okazuje się odpornym na powszechny spadek. Z papierów ciężkich zwraca na siebie uwagę spadek Sierśkiej górnicy, która w chwilach sprzyjającej konjunktury, przewyższyła nawet Zieleniewskiego w zwycze. Od tego czasu utraciła przeszło 100% na kursie. Dotychczasowy nastrój nie zapowiada przynajmniej na dni najbliższe jakiegokolwiek zmiany w tendencji, tem więcej, że zbliża się koniec miesiąca, a z nim wzmożone wypłaty i uiszczanie się ze zobowiązań. Wywołuje to zawsze większe zapotrzebowanie gotówki.

Papierami oficjalnie nie notowanymi obroty nadal minimalne. Zainteresowanie się właściwie tylko kilkoma gatunkami, jak Gazami, Jaworzmem, a po części Silezią. Notowano też wszystko zniżkowo:

Jaworzno wczoraj 2,800.000, Gazy 4,700.000 (5 mil. we wtorek), Chybie 1,450.000 do 1,400.000 (1,550.000 we wtorek), za Silezią żądano 480.000 bez transakcji, Len 350.000, jedynym z nich może papier, który zdołał utrzymać swój kurs.

W walutach nadal baissa przedewszystkiem przy dolarze i przy funtach szterlingów. Utrzymuje się natomiast frank szwajcarski i korona austriacka. W związku z polepszającą się konjunkturą franka francuskiego na rynkach międzynarodowych, wykazuje on i u nas tendencję zwyżkową. Marką niemiecką nie było wczoraj zupełnie zainteresowania się.

Waluty i dewizy. Gotówka: Dolary St. Zj. płacą 245.000, żądają 265.000, w transakcji 265.000; Dolary kanadyjskie płacą 233.000, ża-

Niezwykła historia naszych przemytników brylantowych.

W Warszawie krąży rzekomo autentyczna historia o tem, jak pewna rodzina notorycznych waluciarzy i przemytników, przez sprytny manewr uniknęła więzienia i konfiskaty przemycanych do Niemiec kosztowności.

Rodzina owa prowadziła jedwabne życie, czerpiąc dochody z przemytnictwa biżuterji, wywożonych regularnie co tydzień do Niemiec. Ostatni transport brylantów wysłano przez najmłodszego syna, Benjamina do Berlina, aby zobaczył stolicę Prus i nieco się tam wypolerował. Na drugi dzień nadeszła z granicy szyfrowana depesza do swych jaśnie państwa, że Benjaminek został aresztowany przez policję niemiecką i powieszony wraz z brylantami do Berlina. Powstał rwetes niemały. Benjaminek aresztowany, to jeszcze bagatela, niejedyn wielki człowiek siedział w areszcie niemieckim i wyszło mu to na zdrowie. Ale brylanty, brylanty!

Postanowiono zasięgnąć rady światłego w takich sprawach mecenasa. Ten rozpatrzywszy się w sytuacji zażądał: za wydobycie brylantów 5.000 dolarów, a za uwolnienie syna, (jako mniej war-

tościowego towaru) 2000 dolarów. Po długich targach mecenas opuścił jeszcze z należytości za syna 50 procent, a ubezpieczywszy się co do wypłaty honorarium, udzielił stroskanej rodzinie porady prawnej, która okazała się błogosławioną w skutkach.

Zawiadomiono policję, że niewdzięczny, zły syn, Benjaminek, ukradł brylanty i uciekł prawdopodobnie do Niemiec. Policja warszawska doniosła o tem telegraficznie policji berlińskiej i rzekomy złodziej odstawiony został wraz z brylantami napowrót do rodzinnego miasta. Skonfrontowany z rodzicami, okazał tak wielką skruchę, tak rzewnie płakał i obiecywał poprawę, że stopniały serce ciężko dotkniętych rodziców. Przebaczyli winę marnotrawnemu synowi i odstąpili od oskarżenia, na co pozwala ustawa, wobec czego sędzia śledczy udzielił tylko Benjaminskiemu admonicji i pol. sił uwolnić go z aresztu.

Zacna rodzina wróciła szczęśliwa do domu i myśli nad tem, jakby wywieźć brylanty zagranicę a przytem odbić koszt, poniesione przy nieudanej wycieczce Benjamina do Berlina.

dają 250.000, w transakcji 247.000; Franki francuskie płacą 13500, żądają 14500, w trans. 14.400.

Czeki, przekazy, wpłaty: Dolary St. Zjedn. płacą 245.000; żądają 270.000; transakcje 270—267.000; Funtyszterl. płacą 1,135.000; żądają 1,195.000; trans. 1.190.000; Franki francuskie płacą 13600; żądają 14600; trans. 14600; Franki szwajcarskie płacą 44500; żądają 48500; trans. 48250—48000; Korony austriackie płacą 3.35; żądają 3.65; trans. 3.59—3.62.

Akceje. Ceny rozumieją się w tysiącach marek polskich. W transakcji.

Polski Bank przemysłowy	84—74
Bank hipoteczny	130
Bank małopolski	100—90
Ziemski Bank kredytowy	42
Bank zw. sp. zarobk.	600
Polskie Tow. handlowe	65—59
Pharma	215—200
Polski Glob	7
Żegluga polska	26—23
Zieleniewski	1725—1700
H. Cegielski	149—145
Parowozy	110—100

Automotor	40—38
Potega	1300—1200
Trzebinia	220—215
Górka	2000—2150
Siersza zakłady górnicze	875—775
Tepege	550—540
Polska nafta	104—100
Pokucie	130—115
Oikos	650
Strug	140
Syndykat koszykarski	110
Trzebinia tłuszczu	550
Krakus	130
Chodorów	1050—1110
Ómielów	215—205
Elektrownia Siersza	62—60
Fabryka kapeluszy Myślenice	80—74

Zurych (PAT.)

Zamknięcie giełdy. Berlin 0.00.1.10, Holandia 217.75, Nowy Jonk 553, Londyn 25.17, Paryż 32.55, Medjolan 23.92, Bruksela 25.00, Kopenhaga 103, Stokholm 147, Chrystjania 90.75, Madryt 73.50, Buenos Aires 177, Praga 16.17 1/2, Budapeszt 0.03 1/4, Beigrad 5.77 1/2, Bukareszt 2.55, Sofia 4.75, Warszawa 0.0024, Wiedeń 0.0077 3/4, austr. korona stemplowana 0.0078.

i czasami bardzo nawet realistycznym ujęciem pojedynczych postaci. Wystawione obecnie „Dwie drogi“ (tryptyk), „Vita somnium brevis“ (tryptyk), „Dzieci z kretem“, „Swojski muzykant“, „Harfiarz“ — to kompozycje z tego świata fantastycznego, jaki stworzyła sobie wyobraźnia malarska Hofmanna i w jakim artyście obraca się z całą swobodą. Świat ów miał dawniej za dużo podobieństwa, a właściwie pokrewieństwa, z tym także fantastycznym światem, który jest domeną Malczewskiego. Teraz to pokrewieństwo zanika coraz więcej — Hofmann wchodzi na swoje własne drogi. Studium pt. „Z typów dzisiejszych“ jest jedynym płótnem, gdzie wyszedł ze swego „zaczarowanego“ świata, aby wstąpić w świat realny. Oglądając ten „typ“, sięga się mimowoli po brauning do kieszeni.

Karpiński ma w „Salonie“ prześliczną pastelową „Główkę“ i dwa „Wnętrza z kwiatami“. Wziął on niemi rekord w malowaniu „martwej natury“, która drga życiem na jego płótnach.

„Portret p. Solskiej-Grosserowej“ (pastel) oraz „Studjum dziewczęcia“ (pastel) Klimowskiego stanowią prawdziwą niespodziankę. Dotąd nie spotkałem się jeszcze z pastelami tego artysty. Ale te, które przysłał do „Salonu“, zdają się zapowiadać, że technika pastelowa jest dla jego usposobienia najodpowiedniejsza. Pozwala mu ona na operowanie barwami o łagodnych tonach i daje możność lepszego jeszcze wyzyskania, niż technika olejna, delikatnego piękna twarzy i postaci kobiecej.

Dla sprawozdawcy z dziedziny sztuki najwyższą nagrodą za niewdzięczny trud jest to, kiedy sprawdzają się jego horoskopy stawiane do talentu młodych, początkujących arty-

stów. W tem przyjemnem położeniu znajduje się niżej podpisany wobec Józefczyka, u którego, już po pierwszych występach, stwierdził duży talent. Szereg jego prac, wystawionych obecnie w „Salonie“, nosi wybitne cechy męskiego, sympatycznego talentu, nabierającego coraz więcej cech swoistych. Konie maluje Józefczyk coraz swobodniej i odczuwa coraz lepiej krajobraz a w nim nastroje wieczora i odwieczera. Jego „Czwórka“, „Pastwisko“, „Kwitnąca łąka“, „Handlarz koni“, „Wieczór“ są obrazkami rodzajowymi, gdzie łączą się ze sobą harmonijnie: doskonale chwycony w ruchu koń i człowiek na tle głębiej odczutego krajobrazu.

Cóż można nowego powiedzieć o krajobrazach tatrzańskich takiego majstra w ich odtwarzaniu, jak Cwikliński?... Chyba to jedno, iż rzeczy, które teraz dał na widok publiczny w „Salonie“, tj. „Na Miedzianem“, „Kościelec“, „Morskie Oko“ i „Czarny Staw“, nietylko nie ustępują jego pracom dawniejszym, ale idą jeszcze dalej w oryginalnem ujęciu tematów oraz silnym i świeżym kolorze. Kilka interesujących notatek pejzażowych, pod ogólnym tytułem „Z nizin“, daje pojęcie o tem, że artysta rozumie się na pięknie nietylko górskiego krajobrazu.

Niezliczoną ilość razy przenosili malarze nasi na płótno, lub papier, ul. Florjańską, tak malowniczo zamkniętą w perspektywie przez kościół Marjański. Niewielu z nich jednak wydobyci taki efekt, jaki wydobyci Terlecki i to bardzo prostymi środkami, w swej „Ulcy Florjańskiej o wczesnym poranku“. Jest to rzecz, prostoprostu, imponująca umiarem użytych w niej efektów świetlnych a także nieporównaną głębią powietrzną. Tegoż artysty „Okie“ i „Mor-

skie Oko“ zasługują na uwagę. Ciekawem jest zestawienie ich z tatrzańskimi widokami Cwiklińskiego: dwóch zdolnych bardzo malarzy odtwarza ten sam temat doskonale, lecz każdy w sposób absolutnie odmienny.

Kowalski Leon ma w „Salonie“ bardzo dobry „Pejzaż wiosenny“, malowany jasno i przejrzysto, jak wszystkie krajobrazy tego artysty i sporą serję ciekawych akwafort, o których już w swoim czasie pisałem w jednym ze sprawozdań z wystawy w Towarzystwie Sztuk pięknych.

Akwarellowe widoki Augustynowicza: „Kościół w Poroninie“ (dwa warjanty) i „Kościół w Rabce“ (dwa warjanty), malowane poprawnie, nie zdają się jednak wskazywać, aby pejzaż stanowił także mocną stronę tego utalentowanego portrecisty.

Grotta: „Białe róże“ (dwa warjanty), „Kaczeńce“, „Wnętrze salonu z kwiatami“ i „Model kobiecy z kwiatami“ budzą zainteresowanie przez swój soczysty koloryt, który tak trudno wydobyci wodnymi farbami.

Niezrównany w swych widokach wawelskich Wyczółkowski ozdobił „Salon“ bajecznie pięknym „Fragmentem dziedzińca zamkowego“, a Fałat dał nam „Autoportrety“ akwarellowe, rozdzielone przestrzenią lat trzydziestu, jeden bowiem pochodzi z r. 1893, drugi — z r. 1923.

O tece grafików Wojnarskiego z widokami Krakowa, wykonanymi w szeregu pięknych akwafort, zasługujących na szczegółowe omówienie, napiszę innym razem, ponieważ rozmiary niniejszego sprawozdania na takie omówienie nie pozwalają.

Józef Treпка.

